

7de Paaszondag C-cyclus

Af en toe zijn er in een mensenleven momenten waarop woorden worden uitgesproken die zo recht uit het hart komen en die zo getuigen van oprechte zorg en begaan-zijn met elkaar, dat ze een leven lang bijblijven...

Afscheid nemen is zo'n moment.

In het evangelie van vandaag hoorden we de afscheidswwoorden van Jezus.

Ze hebben op Johannes, één van de leerlingen, zo'n indruk nagelaten dat hij ze meer dan 50 jaar later neerschreef voor allen die ooit volgeling van Jezus zouden worden, dus ook voor ons vandaag.

Johannes laat Jezus deze afscheidswwoorden uitspreken de avond voor zijn gevangenneming en kruisdood.

Het is het moment waarop Jezus beseft dat zijn opdracht ten einde loopt, het is het moment waarop Hij beseft dat anderen zijn zending zullen verder zetten. En Jezus is een realist. Hij weet hoe moeilijk het voor zijn volgelingen, ook voor ons dus, zal worden om te leven in zijn gezindheid. Hij kent de sterke en ook de zwakke kanten van mensen. Hij weet dat het verkeerd kan gaan, Hij weet dat zijn vrienden ontmoedigd kunnen geraken, dat ze bang kunnen worden, dat ze het oneens kunnen worden over de te volgen weg....

Hij weet dat ze tegenstand zullen ondervinden als ze machtsmisbruik en onderdrukking aan de kaak stellen.

En wat doet Jezus?

Hij geeft in zijn afscheidswwoorden geen richtlijnen, hij overdondert niet met allerlei praktische tips en raadgevingen.

Hij spreekt zijn diepste innigste wens uit in een gebed tot zijn Vader.

Hij wenst voor zijn leerlingen van toen en voor elk van ons dat we zouden leven vanuit een diepe verbondenheid, eenheid met Hem zoals Hij in liefde verbonden is met de Vader.

Hij wenst voor zijn leerlingen van toen en voor elk van ons dat we vanuit die eenheid en verbondenheid met Hem kracht putten om in onze manier van leven de Goddelijke liefde voor elke mens zichtbaar te maken zoals Hij het gans zijn leven heeft gedaan.

Hij wenst voor zijn leerlingen van toen en voor ons dat wij, zoals Hij, eens worden opgenomen in heerlijkheid. Dat is voor ons de belofte van onze uiteindelijke diepste levensvervulling: we zijn opgenomen in Gods liefde ook over de grens van de dood.

"Dat zij één mogen zijn, Vader, zoals Wij één zijn" is Jezus' vurige wens. De eenheid, de verbondenheid tussen mensen die Jezus ons toewenst vindt dus haar oorsprong in de eenheid met God, Vader, Zoon en heilige Geest. Laten wij op deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren bidden dat we vervuld mogen worden van Gods Geest die eenheid geeft. Eenheid die mensen de hoop geeft dat de wereld er anders uit kan zien en die kracht geeft om zich voor een betere wereld in te zetten.